

La sardana i els joves

D'entrada, el tema pot semblar tòpic. Últimament es parla molt del progressiu abandonament de la sardana per part dels joves i de si cal o no renovar la dansa. Durant els últims temps hi ha hagut diverses temptatives d'acostar la sardana al jovent, com la barreja de música de cobla i rock que va intentar la Dharma a principis dels vuitanta o la Sardanova inventada fa pocs anys per Santi Arisa.

Aquests intents renovadors no han agradat a un sector conservador de la població, però crec que s'han de considerar molt positius. Per les causes que sigui, la sardana ha evolucionat molt poc durant les últimes dècades –aquesta pot ser una de les causes de l'allunyament dels joves– És lògic que s'intenti renovar-la, com ha passat sempre amb la música d'arreu del món. La sardana, com un tipus de música més, ha de seguir una evolució natural, en comptes de regir-se eternament per uns mateixos cànons inviolables; seria una llàstima haver de repetir allò de “renovar-se o morir”.

Una anella –formada per joves– ballant una sardana a la plaça del Convent de la nostra ciutat.